

[Pelle Voigt]

som på den holdning, som var Danmarks atomstationeringspolitik på det tidspunkt, hvor den socialdemokratiske regering fremsatte disse udtalelser. At dette synspunkt er klar socialdemokratisk politik, kan man også se af vedtagelser på socialdemokratiets årsmøder, der for lang tid siden har strøget tilføjeisen »i fredstid« i afvisningen af atomvåben på dansk område, og adskillige udtalelser af ledende socialdemokratiske politikere har i den senere tid slået fast, at det nu er socialdemokratiets opfattelse, at Danmark ikke vil have atomvåben på sit område, hverken i freds-, krigs- eller krisetid. Det gælder således udtalelser af tidligere statsminister Anker Jørgensen på et fredsmøde i Farum den 30. september 1983 og udtalelser af socialdemokratiets udenrigspolitiske ordfører, hr. Lasse Budtz, i Jyllands-Posten så sent som i går.

Jeg skal på den baggrund, og fordi jeg ved, at der, hvis socialdemokratiet vil leve op til disse politiske erklæringer, i det danske folketing er flertal for en sådan ændring af dansk sikkerhedspolitik, på forespørgernes vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget bekræfter, at tingets store flertal støtter Danmarks fortsatte medlemskab af NATO, og erindrer om både tidligere regerings og den nuværende regerings forsikringer om, at NATO-medlemskabet ikke forhindrer Danmark i suverænt at afgøre, om der kan placeres atomvåben på dansk område, fastslår folketinget, at Danmark under ingen omstændigheder i freds-, krise- eller krigstid vil tillade atomvåben på dansk område, og opfordrer regeringen til at afstemme Danmarks øvrige sikkerhedspolitik hermed og til aktivt at arbejde for, at Danmark forbliver atomvåbenfrit gennem etablering af en nordisk atomvåbenfri zone.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingerne.

Lasse Budtz (S):

Danmark er, hvad de øvrige nordiske lande og forhåbentlig også alle uden for dette

land er klar over, kernevåbenfrit. Dette ønsker socialdemokratiet fortsat skal være tilfældet, og der foreligger klare og tydelige udtalelser fra partiets årsmøder og andre kompetente forsamlinger i partiet herom.

Det er socialdemokratiets målsætning, at der ikke under nogen omstændigheder placeres kernevåben på dansk jord. Hvordan opnår vi bedst dette? Det gør vi ved etablering af en kernevåbenfri zone omfattende de nordiske lande.

Der foreligger allerede forskellige planer, og der foregår allerede på forskellige nordiske niveauer et ret intenst opklaringsarbejde for at få undersøgt, hvordan og hvornår en sådan zone kan etableres, og også hvordan den skal forhandles. Alle eksperter synes at være enige om, at vi næppe kan nærme os de konkrete muligheder, før spørgsmålet om de europæiske mellemdistanceraketter har fundet en eller anden form for løsning. Men dette har ikke hindret, at socialdemokratiet og vore broderpartier i de øvrige nordiske lande allerede arbejder for, at der ikke kommer atomvåben på dansk og nordisk jord. Der kan ikke være tvivl om partiets holdning, og vi mener også, at der er flertal i folketinget for en nordisk zone.

Den uhyggelige oprustning, der er uden mening, og som socialdemokratiet så ofte har taget afstand fra, understreger behovet for en klar stillingtagen. Selv om det er den til enhver tid siddende danske regering, der efter rådslagning med oppositionen afgør, om vi vil tillade stationering af kernevåben på dansk jord, og selv om der ikke er grund til at tro, at der ikke altid vil være flertal imod modtagelsen af kernevåben, vil en zones oprettelse naturligvis være en ændring af NATOs strategi for den del af det nordiske område, NATO dækker. Denne strategi bygger som bekendt stadig på ideen om og muligheden for et såkaldt fleksibelt svar, men i NATO selv arbejdes der i øvrigt med nye planer, hvor man vil prøve at hindre, at en eventuel krig straks udvikler sig til en ødelæggende kernevåbenkrig.

En nordisk zone, der skal sikre, at vi ikke får atomvåben, må, efter at der er opnået nordisk enighed, forhandles med den sikkerhedspagt, vi har valgt at slutte os til, og som socialdemokratiet ønsker at vi fortsat skal tilhøre. Dertil kommer, at en nordisk kernevåbenfri zone skal udstyres med garantier fra